

Садок, і пасіка, і дід,
У курені — суха солома.
В зелених травах тоне слід,
В розмові щирій тоне втома.

А навкруги — суворий світ.
Двадцятий вік. І на прицілі
Курінь, і пасіка, і дід,
І сад у білій заметілі.

Ракети, бомби, літаки,
Набиті смертю арсенали...
Біжать до річки малюки,
Які уже мішенню стали.

І тиша — ніби тятива,
І далеч синя й невідома,
І вся тривога світова
Живе в тобі, хоч ти — удома.

Хоч ти утік від суєти
На тиждень-другий відпочити,
Щебечуть птиці, шепчуть квіти:
Не допусти і захисти.